

ร่าง
แผนพัฒนาสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2542 - 2544)

สารบัญ

	หน้า
ความนำ	1
การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมกับบทบาทของ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร	2
การประเมินสถานภาพของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร	4
แนวโน้มของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร	12
วิสัยทัศน์	12
พันธกิจ	13
แนวนโยบายของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร	14
วัตถุประสงค์ของการพัฒนาสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร	15
ยุทธศาสตร์	16
การปฏิบัติตามแผนและการประเมินผล	17
โครงสร้างแผนงาน/โครงการ	18

(ร่าง)

แผนพัฒนาสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2542 - 2546)

ความนำ

1. สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรถือกำเนิดขึ้นมาอย่างเป็นทางการมาเมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน 2476 เรียกว่า “กรมเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร” ต่อมาในปลายปีเดียวกันได้เปลี่ยนชื่อเป็น “สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร” ทำหน้าที่เกี่ยวกับกิจการของสภาผู้แทนราษฎร ในปี 2490 มีการจัดตั้งสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาโดยรวมสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรกับสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาเข้าด้วยกัน
2. ในปี 2535 ได้มีการแยกสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาออกเป็นสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา และมีการปรับโครงสร้างภายในสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรใหม่โดยมีพันธกิจเช่นเดิมคือ บริหารงานภายในสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นงานราชการทั่วไปของสภาผู้แทนราษฎร ต่อมาอีก 2 ปี ได้มีการจัดทำแผนพัฒนาสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2537 - 2541) ขึ้นเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร โดยอาศัยแนวทางจากแผนพัฒนาสภาผู้แทนราษฎรซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้อนุมัติเมื่อปี 2532
3. ในปี 2540 คณะกรรมการวางแผนการบริหารราชการขึ้น ได้แต่งตั้งคณะกรรมการร่างแผนพัฒนาสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2542 - 2546) ทำหน้าที่ในการร่างแผนพัฒนาสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งคณะกรรมการฯ ดังกล่าวได้ทำการประเมินแผนพัฒนาสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2537 - 2541) พบว่า
 1. แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1 ยังขาดการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในขณะนั้นและที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในช่วงของแผนพัฒนาฯ ที่จะมีผลกระทบต่อการบริหารงานของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
 2. แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1 ยังขาดเป้าหมายและทิศทางในการพัฒนาที่ชัดเจน
 3. แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1 ยังขาดความเชื่อมโยงระหว่างแผนพัฒนาฯ กับแผนงาน โครงการที่บรรจุอยู่ในแผนพัฒนาฯ
 4. แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1 ยังขาดการจัดลำดับความสำคัญของแผนงาน โครงการ
 5. แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1 ยังขาดตัวชี้วัดผลงาน และผลลัพธ์ของแผนงาน โครงการ

4. จากผลการประเมินดังกล่าวทำให้การจัดทำแผนพัฒนาสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ฉบับที่ 2 ได้นำแนวคิดการวางแผนกลยุทธ์ (strategic plan) มาใช้เพื่อให้มีทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจน และคำนึงถึงสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ทั้งในปัจจุบันและคาดว่าจะ เป็นไปในช่วงของแผนพัฒนา ฉบับที่ 2

การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมกับบทบาทของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

5. ในช่วงเวลาหลายปีที่ผ่านมา ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทั้งทางเศรษฐกิจ การเมืองและสังคมของประเทศไทยอย่างมากและมีผลกระทบต่อการดำเนินงานของสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรตามพันธกิจ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นสรุปได้ดังนี้

5.1 วิฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ เป็นเวลาเกือบหนึ่งทศวรรษที่ประเทศไทยมีอัตราความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอยู่ในเกณฑ์ที่สูงเป็นอันดับต้น ๆ ของโลก แต่การเจริญเติบโตดังกล่าวในช่วงหลัง ๆ เป็นการเจริญเติบโตในระบบเศรษฐกิจแบบฟองสบู่ มีการกู้เงินจากต่างประเทศมาลงทุนในกิจการที่ไม่ก่อให้เกิดผลผลิตทางเศรษฐกิจโดยตรง เช่น ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ดังนั้นเมื่อเศรษฐกิจได้ชะลอตัวลง ธุรกิจต่าง ๆ เริ่มมีปัญหาสภาพคล่องและปัญหาการชำระคืนเงินกู้ระยะสั้นจากต่างประเทศซึ่งเร่งเรียกหนี้คืนและไม่ยอมปล่อยให้ผู้กู้ อีก ในขณะที่ฐานะการคลังของรัฐอ่อนแอลงนับแต่ปีงบประมาณ 2540 เนื่องจากการใช้จ่ายเงินเกินตัวของภาครัฐและรัฐวิสาหกิจในระยะที่เศรษฐกิจเฟื่องฟู เมื่อเศรษฐกิจตกต่ำอย่างรุนแรงในช่วงปี 2539 - 2540 ทำให้การเก็บรายได้ไม่เข้าเป้า จนรัฐบาลต้องตัดงบประมาณรายจ่ายลง สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นดังกล่าวก่อให้เกิดผล กระทบเป็นลูกโซ่โดยเฉพาะความเชื่อมั่นต่อระบบเศรษฐกิจ และการเมืองไทยทำให้นักลงทุนไม่กล้าเข้ามาลงทุนและประกอบธุรกิจในประเทศไทย เงินทุนได้ไหลออกนอกประเทศเป็นจำนวนมากอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่เงินทุนสำรองของประเทศที่เคยมีอยู่จำนวนมากถึง 39,234 ล้านดอลลาร์สหรัฐในเดือนมกราคม 2540 เหลือเพียง 28,400 ล้านดอลลาร์สหรัฐในกลางเดือนกันยายน 2540 เนื่องจากมีการนำเงินจากกองทุนฟื้นฟูระบบสถาบันการเงินและเงินทุนสำรองของประเทศไปพยุงค่าเงินบาทและช่วยเหลือสถาบันการเงินเอกชนที่ประสบปัญหา ทำให้การแก้ไขปัญหา วิฤตการณ์ทางการเงินที่เกิดขึ้นทำได้ยากขึ้นจนในที่สุดรัฐบาลไทยต้องขอความช่วยเหลือจากกองทุน การเงินระหว่างประเทศและรับเงื่อนไขของกองทุนการเงินระหว่างประเทศในการรักษาวินัยการเงินอย่างเคร่งครัดซึ่งคาดว่าจะ ต้องใช้เวลาหลายปีกว่าที่เศรษฐกิจของประเทศจะฟื้นตัว

วิฤตการณ์ทางเศรษฐกิจดังกล่าว จำเป็นที่ทุกฝ่ายต้องมีส่วนร่วมในการแก้ไข ในส่วนของสภาผู้แทนราษฎรจะต้องริบคำเนิการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่มีอยู่รวมทั้งเสนอกฎหมายใหม่ที่จะเอื้ออำนวยต่อการฟื้นฟูฐานะทางเศรษฐกิจของประเทศให้เป็นปกติโดยเร็ว

5.2 การปฏิรูปการเมือง ในช่วงปี 2539 - 2540 เกิดปรากฏการณ์สำคัญในสังคมไทยเมื่อมีกลุ่มคนจำนวนมากเรียกร้องให้มีการปฏิรูปการเมืองอันเนื่องมาจากปัญหาที่เกิดขึ้นกับสถาบันการเมืองไทย เพราะจากการเลือกตั้งทั่วไปในปี 2537 และปี 2539 ได้เกิดปรากฏการณ์การซื้อเสียงกันอย่างมากเพื่อให้ชนะการเลือกตั้งจนทำให้สื่อมวลชนและประชาชนวิพากษ์วิจารณ์ระบบการเมืองไทยว่ากลายเป็นแบบ “ธนธิปไตย” ขาดความโปร่งใสและไม่มีประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาของประเทศ จนในที่สุดมีการร่างรัฐธรรมนูญใหม่โดยสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญซึ่งมีเนื้อหาสาระที่มุ่งทำให้ระบบการเมืองไทยมีความโปร่งใสและมีประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาบ้านเมืองมากขึ้น และในวันที่ 11 ตุลาคม 2540 ได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ซึ่งมีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในกติกาทางการเมืองที่สำคัญหลายประการตั้งแต่กระบวนการเลือกตั้ง การแบ่งแยกฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติออกจากกันอย่างชัดเจน การมีองค์กรทางการเมืองใหม่คือ คณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ การให้ความสำคัญกับสิทธิพื้นฐานของประชาชน การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน และการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในการตัดสินใจของรัฐ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นกรอบการดำเนินการทางการเมืองการบริหารภาครัฐต่อไปในอนาคต

ในส่วนของสภาผู้แทนราษฎร บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 โดยเฉพาะการแยกฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหารออกจากกันอย่างชัดเจนทำให้บทบาทของสภาผู้แทนราษฎรในการควบคุมฝ่ายบริหาร การศึกษาสอบสวนกิจการหรือเรื่องราวใด ๆ ในกิจการของสภามีเพิ่มมากขึ้น ซึ่งต้องอาศัยองค์กรช่วยอำนวยความสะดวก คือ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรที่เข้มแข็งในการสนับสนุนบทบาทดังกล่าวของสภาผู้แทนราษฎร

5.3 วิฤตการณ์ทางสังคม ในช่วงสามสิบกว่าปีที่ประเทศไทยได้เร่งรัดพัฒนาประเทศตามแบบตะวันตกได้ก่อให้เกิดผลดีกับประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ แต่ในขณะเดียวกันก็ส่งผลกระทบต่อสังคมไทยในหลาย ๆ ด้าน นับตั้งแต่การอพยพของแรงงานจากชนบทเข้าสู่เมืองเพื่อหางานทำเป็นเหตุให้วิถีการดำรงชีวิตและความสัมพันธ์ในครอบครัวเปลี่ยนแปลงไป นอกจากนี้ลักษณะของสังคมไทยได้เปลี่ยนจากสังคมที่พออยู่พอกินกลายเป็นสังคมวัตถุนิยมที่ผู้คนดิ้นรนเพื่อที่จะหาเงินมาซื้อสิ่งของสนองความต้องการของตนเองโดยไม่คำนึงถึงว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตหรือเป็นสิ่งที่ฟุ่มเฟือย และเมื่อเศรษฐกิจของประเทศเข้าสู่ภาวะวิกฤตในปี 2540 ทำให้มีผลกระทบต่ออย่างรุนแรงต่อคนจำนวนประมาณสองล้านคนที่ต้องว่างงานเพราะถูกออกจากงานหรือไม่สามารถหางานทำได้ สภาพการณ์ดังกล่าวนี้จะทำให้ปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด ปัญหาโสเภณี ซึ่งกลายเป็นปัญหาพื้นฐานสำคัญของสังคมไทยในขณะนี้มีแนวโน้มที่รุนแรงมากขึ้น และเมื่อมองไปยังชนบทจะพบว่า ปัญหาการไร้ที่ดินทำกิน ปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ

จะกลายเป็นชนวนความขัดแย้งระหว่างกลุ่มคนในสังคมไทยในอนาคตหากไม่มีการแก้ไขอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง

สถาบันสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นสถาบันทางการเมืองสถาบันหนึ่งที่ทำหน้าที่แทนประชาชนไทยทั้งประเทศในด้านนิติบัญญัติจึงต้องเข้ามามีบทบาทมากขึ้นในการศึกษาหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาระยะยาวอย่างเป็นระบบโดยประสานกับฝ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

5.4 **ความสัมพันธ์ระดับภูมิภาคและระดับโลก** แนวโน้มที่เกิดขึ้นในระยะกว่าสองทศวรรษที่ผ่านมาที่เห็นได้ชัดคือ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศมีแนวโน้มที่เป็นความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มประเทศมากขึ้น จะเห็นได้ว่า มีการรวมกลุ่มของประเทศในภูมิภาคต่าง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความร่วมมือทางการเมือง เศรษฐกิจระหว่างประเทศสมาชิก และสร้างพลังต่อรองกับกลุ่มประเทศอื่น ดังนั้นการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองเศรษฐกิจในทศวรรษหน้า จะกระทำในรูปแบบของกลุ่มประเทศหรือกลุ่มภูมิภาคมากกว่าจะเป็นระหว่างประเทศต่อประเทศโดยมีลักษณะของการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ซึ่งกันและกันมากกว่าจะเป็นการแข่งขันกันอย่างรุนแรง นอกจากนี้การดำเนินกิจกรรมระหว่างประเทศของประเทศทั้งหลายจะตกอยู่ภายใต้กรอบของข้อตกลงหรือองค์การระดับโลกมากขึ้น เช่น กรณีการมีข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม หรือกรณีองค์การการค้าโลก (World Trade Organization) ซึ่งเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่วางกฎเกณฑ์ กติกา และควบคุมดูแลการค้าของโลก

สภาพการณ์เช่นนี้ทำให้ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาความสามารถในการแข่งขัน การเจรจาต่อรองให้อยู่ในระดับที่ไม่เสียเปรียบประเทศอื่นและสามารถแสดงบทบาทนำในระดับนานาชาติได้ ซึ่งสถาบันนิติบัญญัติก็ต้องมีส่วนสำคัญในเรื่องนี้โดยเน้นการพัฒนาสมรรถนะของสถาบันให้มีความเข้มแข็ง มีความเป็นสากลมากขึ้น

จากสภาพแวดล้อมดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่ามีผลกระทบต่อการดำเนินบทบาทของสภาผู้แทนราษฎรในฐานะที่เป็นสถาบันทางการเมืองหนึ่งในระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขในระบอบรัฐสภา และมีหน้าที่ด้านนิติบัญญัติเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนและประเทศชาติโดยส่วนรวม ในส่วนของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรซึ่งทำหน้าที่เป็นองค์กรสนับสนุนการดำเนินงานของสภาผู้แทนราษฎรก็ต้องปรับตัวให้มีขีดความสามารถเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในด้านการศึกษา วิเคราะห์สภาพปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเพื่อรองรับภาระหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรที่มีเพิ่มมากขึ้นในการร่วมแก้ไขปัญหาที่บ้านเมืองประสบอยู่

การประเมินสถานภาพของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

6. นับแต่ปี 2535 เป็นต้นมา สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้เป็นองค์กรช่วยการปฏิบัติงานของสภาผู้แทนราษฎร และได้มีแผนพัฒนาสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2537 - 2541) เป็นเครื่องมือในการบริหารสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ในที่นี้จึงจะได้ประเมินสถานภาพที่เป็นอยู่ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเพื่อกำหนดทิศทางในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 2 ต่อไป ดังนี้

1. **ภารกิจของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร** ตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 และตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2535 กำหนดให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการประจำทั่วไปของสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเมื่อพิจารณาอำนาจหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรแบ่งออกได้ 5 ประการคือ

1.1 อำนาจหน้าที่ในการบัญญัติกฎหมาย ซึ่งเป็นงานหลักของสภาผู้แทนราษฎรในฐานะเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ

1.2 อำนาจหน้าที่ในการควบคุม ดูแลและตรวจสอบการบริหารงานของรัฐบาล ซึ่งได้แก่ การควบคุมด้านนโยบาย ด้านตัวบุคคล ด้านการใช้จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดินตลอดจนการบริหารงานทั่วไปของรัฐบาล

1.3 อำนาจหน้าที่ในการสอบสวนหรือศึกษากิจการหรือเรื่องราวใด ๆ ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภา

1.4 อำนาจหน้าที่ในการดำเนินการเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญได้แก่ การแก้ไขเพิ่มเติม การตีความ และการพิจารณาอนุมัติรัฐธรรมนูญฉบับใหม่

1.5 อำนาจหน้าที่ในการให้ความเห็นชอบในกิจการที่สำคัญอื่น ๆ เช่น การให้ความเห็นชอบในการสืบราชสมบัติ การให้ความเห็นชอบในการประกาศสงคราม

อำนาจหน้าที่ดังกล่าวเป็นของสภาผู้แทนราษฎรและปรากฏอยู่ในรัฐธรรมนูญทุกฉบับ และตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 สภาผู้แทนราษฎรมีบทบาททางการเมืองและมีความใกล้ชิดกับประชาชนมากขึ้นทั้งในการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของประเทศไทย ทำให้สภาผู้แทนราษฎรมีบทบาทในเชิงรุกมากขึ้น ดังนั้นบทบาทและอำนาจหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรจะเป็นเสมือนกรอบการปฏิบัติงานของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรในปัจจุบันและอนาคต

ขณะนี้ ภารกิจของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรสามารถจำแนกออกได้เป็น 2 ภารกิจหลักคือ ภารกิจด้านธุรการซึ่งเป็นการอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ และภารกิจด้านช่วยอำนวยความสะดวก (staff) อันเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาการซึ่งเป็นการสนับสนุนงานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและคณะกรรมการในด้านนิติบัญญัติ การติดตามตรวจสอบการดำเนินงานของฝ่ายบริหาร ทั้งนี้โดยแยกกลุ่มงานของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรออกได้ 4 กลุ่มงานคือ กลุ่มงานธุรการหรืองานบริหารทั่วไป กลุ่มงานการประชุม กลุ่มงานกรรมการและกลุ่มงานด้านต่างประเทศ

เท่าที่ผ่านมา สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรสามารถดำเนินภารกิจในกลุ่มงานธุรการและกลุ่มงานประชุมได้อย่างเป็นที่น่าพอใจของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในระดับหนึ่ง แต่ในกลุ่มงานกรรมการและกลุ่มงานด้านต่างประเทศเป็นกลุ่มงานที่ต้องได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพมากกว่าที่เป็นอยู่ให้สามารถสนับสนุนงานด้านนิติบัญญัติ การติดตาม ตรวจสอบการดำเนินงานของรัฐบาลอันเป็นงานสำคัญของสภาผู้แทนราษฎรได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และการเป็นที่ยอมรับของนานาประเทศ

2. องค์การและการบริหารงาน ในปี 2535 ได้มีการแยกสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาออกเป็นสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ในส่วนของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้แบ่งส่วนราชการออกเป็นดังนี้

- 2.1 สำนักงานประธานสภาผู้แทนราษฎร
- 2.2 สำนักงานเลขานุการ ก.ร.
- 2.3 กองกลาง
- 2.4 กองคลังและพัสดุ
- 2.5 กองสถานที่
- 2.6 กองการพิมพ์
- 2.7 กองการประชาสัมพันธ์
- 2.8 กององค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
- 2.9 กองความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
- 2.10 กองการประชุม
- 2.11 กองกรรมการ 1
- 2.12 กองกรรมการ 2
- 2.13 ศูนย์ชวเลขและพิมพ์ดีด
- 2.14 หอสมุดรัฐสภา
- 2.15 ศูนย์บริการทางวิชาการและกฎหมาย

2.16 ศูนย์คอมพิวเตอร์

2.17 สถานีวิทยุกระจายเสียงรัฐสภา

2.18 สถาบันพระปกเกล้า

นอกจากนี้ ยังมีหน่วยงานอีก 2 หน่วยงานคือ

1. งานที่ปรึกษากฎหมาย

2. งานตรวจสอบภายใน

การจัดองค์กรดังกล่าวทำให้มีการจำแนกแจกแจงองค์กรย่อยตามความชำนาญและความต้องการเฉพาะด้านมากขึ้นเพื่อสนองภารกิจของสภาผู้แทนราษฎรที่หลากหลายมากขึ้น อย่างไรก็ตาม จะเห็นได้ว่า โครงสร้างสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมีขนาดใหญ่ขึ้นเพราะมีการแบ่งซอยย่อยออกไปมาก อันอาจก่อให้เกิดปัญหาการประสานงานกันระหว่างหน่วยงานภายในอันจะเป็นจุดอ่อนในการบริหารได้

ในการบริหารงานของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร มีเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ โดยขึ้นตรงต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร และมีรองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้บังคับบัญชารองจากเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

3. **ทรัพยากรมนุษย์** จากสถิติเมื่อวันที่ 10 เมษายน 2540 สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมีบุคลากรที่เป็นข้าราชการทั้งสิ้น 991 คน (ตารางที่ 1) เมื่อพิจารณาจากวุฒิการศึกษาแล้วปรากฏว่า ร้อยละ 36.33 จบวุฒิปริญญาตรี รองลงมาได้แก่ วุฒิ ปวช. ร้อยละ 24.62 และเมื่อรวมผู้จบปริญญาตรีและปริญญาโทแล้วจะมีจำนวนร้อยละ 45.41 ซึ่งก็นับว่ามีจำนวนไม่น้อยประกอบด้วยผู้ที่จบระดับ ปวช./ปวท./ปวส./อนุปริญญาถึงร้อยละ 45.10 ซึ่งหากมีการวางแผนกำลังคนที่ดีโดยมีการพัฒนาบุคลากรจำนวนนี้ให้มีการศึกษาสูงขึ้นหรืออบรมให้มีความรู้ความชำนาญที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานแล้วจะเป็นจุดแข็งของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรในอนาคตในการสนับสนุนบทบาทด้านวิชาการให้กับสภาผู้แทนราษฎร

ตารางที่ 1

คุณวุฒิข้าราชการสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

กลุ่มที่	คุณวุฒิ	จำนวนคน	คิดเป็นร้อยละ
1	ประถมศึกษา	4	0.40
2	ม.ต้น - ม.ปลาย	83	8.38
3	ปวช.	244	24.62
4	ปวท./ปวส./อนุปริญญา	203	20.49
5	ปริญญาตรี	360	36.33
6	นบท.	5	0.50
7	ปริญญาโท	90	9.08
8	ปริญญาเอก	2	0.20
	รวม	991	100.00

ที่มา : สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

4. งบประมาณและการคลัง เมื่อพิจารณางบประมาณของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรในช่วง 5 ปี (ปี 2537 -2541) ปรากฏว่า มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากระดับประมาณ 800 ล้านบาทเป็น 1,300 ล้านบาท ในเวลา 5 ปี โดยเพิ่มมากในงานกิจการสภาผู้แทนราษฎร รองลงมาได้แก่ งานบริหารทั่วไป งานโครงการสวัสดิการเคหะสงเคราะห์ ในขณะที่งานด้านบริการวิชาการและสารสนเทศ ซึ่งเป็นงานที่เป็นภารกิจหลักภารกิจหนึ่งของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและเป็นจุดอ่อนประการหนึ่งของการให้บริการสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้รับการจัดสรรงบประมาณน้อยที่สุดคิดเป็นประมาณร้อยละ 3 ของงบประมาณทั้งหมด

ตารางที่ 2

งบประมาณของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

หน่วย: ล้านบาท

ปีงบประมาณ	งานบริหารทั่วไป	งานกิจการสภาผู้แทนราษฎร	งานบริการทางวิชาการและสารสนเทศ	โครงการสวัสดิการคณะสภาระดับบุคลากรชั้นผู้น้อย	รวม
2537	78.209	632.863	21.840	82.989	815.902
2538	121.966	735.832	28.218	42.514	989.532
2539	182.881	887.163	46.197	33.301	1,258.543
2540	319.988	1,003.466	47.870	45.820	1,417.146
2541	177.404	1,052.275	39.454	50.149	1,319.283

ที่มา : สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

5. สถานที่และอุปกรณ์ ในด้านสถานที่อันเป็นที่ตั้งของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นอาคารที่สร้างมานานและมีความคับแคบเนื่องจากจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและบุคลากรของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมีเพิ่มมากขึ้นทำให้เป็นปัญหาในการบริหารงานและอำนวยความสะดวกแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการทำงานของข้าราชการ แม้จะได้มีการดำเนินการจัดหาสถานที่ก่อสร้างอาคารรัฐสภาใหม่แต่ก็ต้องใช้เวลาหลายปีกว่าที่จะมีการจัดสร้างเสร็จ ในส่วนของอุปกรณ์ที่สำคัญคือ ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่มีความสำคัญในการปฏิบัติงานในปัจจุบันได้มีการวางระบบเครือข่ายและจัดซื้อคอมพิวเตอร์ไว้ใช้งานจำนวนหนึ่งแต่ก็ยังมีปัญหาในด้านการให้บริการกับสมาชิกและยังมีไม่เพียงพอโดยเฉพาะในจุดที่มีความจำเป็นเช่น ห้องประชุมคณะกรรมการ

6. ประเด็นปัญหาหลัก

จากการศึกษาเอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้องและรายงานของหน่วยงานภายในสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรตลอดจนความเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร สรุปประเด็นปัญหาสำคัญคือ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรยังไม่สามารถปฏิบัติการกิจในฐานะองค์กรสนับสนุนการดำเนินงานของสภาผู้แทนราษฎร โดยเฉพาะภารกิจด้านช่วยอำนวยความสะดวกอย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เนื่องจากสาเหตุสำคัญหลายประการได้แก่

6.1 การบริหารงาน เนื่องจากสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นหน่วยงานที่มีลักษณะพิเศษต่างจากหน่วยงานราชการอื่น ๆ คือ เป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับการเมืองมาก ในบางครั้งจึงได้รับผลกระทบจากปัจจัยการเมืองภายนอกเข้ามาเกี่ยวข้องกับการบริหารงานภายในสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรอยู่ไม่น้อยซึ่งในแง่หนึ่งก็เป็นจุดอ่อน แต่ในอีกด้านหนึ่งก็นับเป็นจุดแข็งที่จะสามารถ

ได้รับการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ จากสภาผู้แทนราษฎรสะดวกขึ้น เช่น ด้านงบประมาณ นอกจากนี้ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรยังเป็นหน่วยงานที่ได้รับการคาดหวังจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นผู้ใช้บริการที่สำคัญว่า จะได้รับบริการที่รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ แต่ในทางปฏิบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรยังเห็นว่า ต้องมีการปรับปรุงการบริหารสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรโดยรวมให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อให้สามารถบริการสมาชิกได้ดียิ่งขึ้นทั้งในด้านธุรการและด้านวิชาการ นอกจากนี้ปัญหาการประสานงานภายในก็เป็นประเด็นที่มีความสำคัญที่จะต้องได้รับการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้การดำเนินการของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

6.2 โครงสร้างองค์กร ภายหลังจากที่มีการแยกสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาออกเป็นสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาในปี 2535 แล้ว ทำให้โครงสร้างของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ขยายตัวออกเป็น 11 หน่วยงาน และเพิ่มขึ้นเป็น 18 หน่วยงานภายในปี 2540 ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ดังนั้น เมื่อมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ทำให้บทบาทและภารกิจของสภาผู้แทนราษฎรมีเพิ่มขึ้นจากเดิม จึงจำเป็นต้องมีการทบทวนโครงสร้างปัจจุบันใหม่ให้เหมาะสมสอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญตลอดจนสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคมในอนาคต โดยเน้นการเป็นองค์กรขนาดเล็กและเป็นองค์กรแบบราบ (flat organization) โดยไม่แบ่งซอยหน่วยงานออกไปมากและหลายระดับเกินไป มีการพัฒนาบุคลากรให้มีขีดความสามารถสูงโดยเน้นด้านคุณภาพมากกว่าปริมาณ และให้มีการนำเทคโนโลยีทันสมัยมาช่วยในการปฏิบัติงานเช่น ระบบคอมพิวเตอร์ ระบบสารสนเทศที่เป็นเครือข่าย

6.3 ระบบงาน เป็นปัญหาสำคัญประการหนึ่งที่มีการระบุไว้ในแผนพัฒนาสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ฉบับที่ 1 ว่า ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร มีปัญหาความล่าช้า ความซ้ำซ้อน ขาดการประสานงานระหว่างหน่วยงานภายในสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และกับหน่วยงานภายนอก นอกจากนี้ระบบงานและกระบวนการปฏิบัติงานที่เป็นอยู่ยังมีขั้นตอนมากไม่เอื้ออำนวยให้การบริการแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมาธิการได้อย่างมีรวดเร็วตามที่สมาชิกต้องการ ปัญหาเหล่านี้แม้ว่าจะมีความพยายามในการแก้ไขแต่ก็ยังคงเป็นปัญหาที่ต่อเนื่องมาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 2 ซึ่งจะต้องมีการปรับรื้อระบบงานใหม่โดยเน้นการให้บริการลูกค้าคือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและประชาชน ให้มีความสะดวกรวดเร็ว ถูกต้อง แม่นยำ

6.4 **ทรัพยากรมนุษย์** เป็นประเด็นที่มีผลกระทบโดยตรงต่อประสิทธิภาพการบริหารงานของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและเป็นปัญหาที่เรื้อรังมาช้านาน จากผลงานวิจัยและประเด็นปัญหาที่ระบุในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1 ได้ข้อสรุปร่วมกันว่า การปฏิบัติงานของข้าราชการสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรเนื่องจากการขาดการวางแผนกำลังคนที่เหมาะสม บุคลากรขาดขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน ในขณะที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรก็มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถอยู่เป็นจำนวนมากไม่น้อยกล่าวคือ มีบุคลากรที่จบปริญญาตรีและปริญญาโทคิดเป็นประมาณร้อยละ 45 ของบุคลากรทั้งหมดและมีบุคลากรที่จบระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่าและ ปวช. อีกร้อยละ 25 ซึ่งสามารถพัฒนาให้มีความรู้ความสามารถเพิ่มมากขึ้นได้ ดังนั้นในอนาคตจำเป็นต้องมีการวางแผนกำลังคนใหม่โดยเน้นการพัฒนากำลังคนที่มีอยู่ปัจจุบันให้มีคุณภาพมากขึ้นเป็นลำดับแรกมากกว่าการเพิ่มบุคลากร และการเปิดโอกาสให้ข้าราชการได้ก้าวหน้าในสายงานของตนเองได้รวดเร็วขึ้น และได้รับการพัฒนาทักษะความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเพื่อช่วยในการปฏิบัติงานด้านวิชาการให้กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและคณะกรรมการอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

6.5 **ระบบสนับสนุนการปฏิบัติงาน** ทั้งนี้รวมถึงระบบสนับสนุนด้านบริหารทั่วไป เช่น การคลังและงบประมาณ การอำนวยความสะดวกด้านอาคาร สถานที่ปฏิบัติงานให้กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ข้าราชการและประชาชนผู้มาติดต่อกับสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเท่าที่เป็นอยู่ยังยึดติดกับกฎระเบียบอยู่มากที่ทำให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินการ จึงจำเป็นต้องมีการพิจารณาปรับปรุงกฎระเบียบให้ผ่อนคลายและเอื้ออำนวยต่อการให้บริการผู้มาใช้บริการของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมากขึ้น นอกจากนี้ระบบสารสนเทศซึ่งจะเป็นหัวใจสำคัญของการปฏิบัติงานของสภาผู้แทนราษฎรในอนาคต ในขณะนี้ยังไม่สามารถใช้งานได้เต็มที่ จำเป็นต้องมีการดำเนินการพัฒนาอย่างเร่งด่วนให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างจริงจังเพื่อให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีข้อมูลที่รวดเร็ว ทันสมัย ถูกต้อง แม่นยำในการปฏิบัติหน้าที่ของตน และมีการเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายกับองค์กรภายนอกทั้งในประเทศและต่างประเทศในระบบอินเทอร์เน็ต

6.6 **การสนับสนุนส่งเสริมประชาธิปไตย** ท่ามกลางกระแสความเป็นประชาธิปไตยซึ่งเป็นกระแสสากลอยู่ในขณะนี้และบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ทำให้สภาผู้แทนราษฎรมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประชาธิปไตยมากขึ้น เท่าที่ผ่านมา ประชาชนเริ่มให้ความสำคัญกับสถาบันนิติบัญญัติมากขึ้น ดังปรากฏว่า ในระยะหลายปีมานี้ มีการชุมนุมของกลุ่มคนหลากหลายกลุ่มหน้ารัฐสภาเพื่อเรียกร้องให้รัฐสภาเข้ามาแก้ไขปัญหต่าง ๆ เป็นจำนวนมากเพิ่มขึ้น ในอนาคต สภาผู้แทนราษฎรต้องคำนึงบทบาทในเชิงรุกมากขึ้นเพื่อให้มีการดำเนินการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่มากกว่าที่จะให้ปัญหาเข้ามาถึงสภาผู้แทนราษฎรโดยการสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วม

ในกระบวนการตัดสินใจของรัฐมากขึ้นหรือที่เรียกว่า “ประชารัฐ” และให้มีการประชาสัมพันธ์ทำความเข้าใจกับประชาชนถึงบทบาท อำนาจหน้าที่และผลงานของสภาผู้แทนราษฎรอันจะทำให้สถาบันนิติบัญญัติมีความเป็นสถาบันที่ได้รับความสำคัญและการยอมรับจากสังคมมากยิ่งขึ้น ซึ่งสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรจะต้องปรับกลไกและกระบวนการบริหารงานภายในเพื่อรองรับบทบาทเชิงรุกของสภาผู้แทนราษฎรดังกล่าวด้วย

แนวโน้มของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

7. ในอนาคต ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 สภาผู้แทนราษฎรมีแนวโน้มที่จะมีบทบาทเชิงรุกในการแก้ไขปัญหาของบ้านเมืองมากขึ้นโดยการออกกฎหมายและปรับปรุงกฎหมายที่เป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง การเข้ารับฟังปัญหาและพิจารณาหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาเชิงกฎหมายและการเสนอแนะต่อรัฐบาลเพื่อให้พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ และการควบคุม ติดตามดูแลการบริหารงานของรัฐบาลอย่างใกล้ชิดโดยอาศัยกลไกที่มีตามรัฐธรรมนูญใหม่ ทำให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรต้องปรับตัวอย่างมากเพื่อรองรับบทบาทดังกล่าวของสภาผู้แทนราษฎร

วิสัยทัศน์ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

8. จากแนวโน้มดังกล่าว สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรจะต้องปรับภารกิจและบทบาทเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสภาพแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการ ตลอดจนความคาดหวังของประชาชาติ ดังนี้

8.1 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มุ่งปฏิรูปการเมือง โดยเปลี่ยนแปลงรูปแบบโครงสร้างสถาบันและกระบวนการทางการเมือง เพื่อให้ประชาชนผู้เป็นเจ้าของประเทศมีอำนาจทางการเมืองอย่างแท้จริง และให้ผู้แทนของปวงชนสามารถดำเนินงานทางการเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพและโปร่งใสมยิ่งขึ้น และเพื่อพัฒนาประชาชาติให้มีความมั่นคงก้าวหน้าทางเศรษฐกิจการเมืองและสังคมแบบยั่งยืน

8.2 การบริหารจัดการภาครัฐต้องมีการปฏิรูปให้สอดคล้องกับการปฏิรูปทางการเมือง รูปแบบองค์กรและการบริหารจัดการจะเปลี่ยนแปลงจากองค์กรขนาดใหญ่ที่ซับซ้อนเป็นองค์กรขนาดเล็กที่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ กระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นมากกว่าการรวมอำนาจ การคลายกฎเกณฑ์ข้อบังคับมากกว่าการใช้กฎเกณฑ์เพื่อควบคุมอย่างเข้มงวด การสร้างความร่วมมือหรือการเป็น

หุ้นส่วนกับภาคเอกชน ชุมชน และภาคประชาชน ตลอดจนการให้เอกชน ชุมชน และประชาชนเป็นผู้ดำเนินการในรูปการให้สัมปทาน การจ้างเหมา การแปรรูป ฯลฯ มากกว่ารัฐบาลดำเนินการเอง การระดมทรัพยากรและแสวงหาความร่วมมือจากเครือข่ายมากกว่าการใช้ทรัพยากรของภาครัฐบาลเองซึ่งมีอยู่จำกัดมากยิ่งขึ้นจากสภาวะทางเศรษฐกิจของชาติปัจจุบัน

8.3 การแข่งขันนานาชาติทำให้เกิดผู้นำทางการเมืองรุ่นใหม่ในทุกระดับที่มีวิสัยก้าวไกล และประสานความร่วมมือกับทุกฝ่ายเพื่อให้ประชาชาติอยู่รอด มั่นคง ก้าวหน้า สามารถแข่งขันกับนานาชาติได้

8.4 ปัญหาของประเทศทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมมีความสลับซับซ้อนและมีผลกระทบกว้างขวางรุนแรงยิ่งขึ้น ในขณะที่ความต้องการและความคาดหวังของประชาชาติมีสูงขึ้น ทำให้ผู้กำหนดนโยบายสาธารณะต้องแสวงหาทางเลือกเพื่อประโยชน์สาธารณะ เพื่อแก้ปัญหาและตอบสนองความต้องการดังกล่าวอย่างมีเหตุผลและเป็นระบบแบบแผนยิ่งขึ้น

ดังนั้น สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรจะต้องเป็นองค์กรที่มีขีดความสามารถสูงทั้งทางด้านธุรการและด้านวิชาการในการตอบสนองบทบาทและภารกิจของสภาผู้แทนราษฎรที่สอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ของรัฐธรรมนูญ และความคาดหวังของประชาชาติ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเป็นองค์กรสนับสนุนการดำเนินการกิจของสมาชิกผู้แทนราษฎรไม่เพียงแต่บทบาทหน้าที่ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและกฎหมายระเบียบกฎเกณฑ์ต่าง ๆ หากแต่การดำเนินงานเชิงรุกเพื่อให้ฝ่ายนิติบัญญัติสามารถแก้ปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชาติ และพัฒนาประเทศชาติให้มีความมั่นคงแข็งแรงยิ่งขึ้น เป็นที่ยอมรับกันในประชาคมโลก กับเป็นองค์กรที่ส่งเสริมสนับสนุนเผยแพร่ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติในระบบรัฐสภา โดยประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมืองอย่างแท้จริง ทั้งนี้ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรจะต้องมีรูปแบบโครงสร้าง กระบวนการและพฤติกรรมการบริหารจัดการที่เป็นระบบ มีทิศทางและเป้าหมายที่ชัดเจน มีการพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่อง เพื่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินการกิจให้บรรลุพันธกิจดังกล่าว

แนวนโยบายของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

1. พัฒนาโครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการสังกัดสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรให้มีความทันสมัย และปรับปรุงระบบงานให้มีความเหมาะสมในการให้บริการเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมาธิการ และสำนักงานฯ ให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางการเมืองปัจจุบัน
2. พัฒนาบุคลากรของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้นและมีความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบ และการใช้เทคโนโลยีทันสมัยในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ส่งเสริมพัฒนาบุคลากรของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ให้เป็นผู้ชำนาญการผู้เชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านนิติบัญญัติ ด้านการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ด้านการประชุมกรรมาธิการ ด้านระบบงานรัฐสภา และด้านการประชุมระหว่างประเทศ เป็นต้น ตลอดจนสามารถให้คำปรึกษาแนะนำทางวิชาการแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และคณะกรรมาธิการ
4. พัฒนาระบบการบริหารข้อมูลการให้บริการข้อมูลและสารสนเทศของรัฐสภาให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ
5. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยในระบบรัฐสภา อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจในบทบาทอำนาจหน้าที่และงานของฝ่ายนิติบัญญัติ ตลอดจนพัฒนาข้าราชการของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการด้านนิติบัญญัติ สามารถเป็นวิทยากรบรรยายในการเผยแพร่ ประชาธิปไตย ให้สถานีวิทยุกระจายเสียงรัฐสภามีเครือข่ายในการเผยแพร่ข่าวสารด้านรัฐสภาไปยังผู้ฟังทั่วประเทศ
6. จัดหาสถานที่ก่อสร้างอาคารรัฐสภาแห่งใหม่ เพื่อให้มีพื้นที่เพียงพอกับการเจริญเติบโตของงานฝ่ายนิติบัญญัติ ทั้งในด้านสถานที่ทำการและการจัดให้บริการด้านต่าง ๆ
7. จัดให้มีสวัสดิการด้านต่าง ๆ ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เช่น ในด้านที่อยู่อาศัย และเงินทุนหมุนเวียน เป็นต้น เพื่อส่งเสริมขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการและลูกจ้าง

วัตถุประสงค์ของการพัฒนาสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เพื่อให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรดำเนินงานให้บรรลุพันธกิจดังกล่าวได้ แผนพัฒนาสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2542-2546) จึงกำหนดวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อให้เป็นองค์กรสนับสนุนการดำเนินภารกิจของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและกฎหมาย ระเบียบกฎเกณฑ์ต่าง ๆ
2. เพื่อสนับสนุนการดำเนินบทบาทเชิงรุกของสภาผู้แทนราษฎรในการแก้ไขปัญหาของประเทศชาติและตอบสนองความต้องการของประชาชน และพัฒนาประเทศชาติให้มั่นคงเป็นที่ยอมรับของประชาคมโลก
3. เพื่อเป็นองค์กรสนับสนุน เผยแพร่ระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของชาติในระบอบประชาธิปไตย โดยประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมืองอย่างแท้จริง

- ยุทธศาสตร์ที่ 2** พัฒนาระบบสารสนเทศและการค้นคว้าวิจัยที่สนับสนุนบทบาทด้านนิติบัญญัติ และทำการติดตาม ตรวจสอบเรื่องเชิงนโยบายและการปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาล และการดำเนินการสอบสวนหรือศึกษากิจการหรือเรื่องราวใด ๆ ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎร
- ยุทธศาสตร์ที่ 3** สนับสนุนเผยแพร่การปกครองระบบรัฐสภา โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการเมืองอย่างแท้จริง และสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของสถาบันนิติบัญญัติ
- ยุทธศาสตร์ที่ 4** พัฒนาศักยภาพที่มีอยู่อย่างเป็นระบบทั่วถึงและต่อเนื่องเพื่อให้มีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการดำเนินการกิจของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

การปฏิบัติตามแผนและการติดตามประเมินผล

ในการปฏิบัติตามแผน เพื่อให้มีการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม จำเป็นต้องมีการปรับปรุงประสิทธิภาพและบทบาทขององค์กรวางแผนของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรให้สามารถสนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ภายในสำนักงานฯ ให้เป็นไปตามแผนระดับปฏิบัติที่วางไว้ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ฉบับที่ 2 จึงต้องมีแผนปฏิบัติการประจำปีเพื่อเป็นเครื่องมือในการประสานแผนของหน่วยงานภายในสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องมีระบบการติดตามประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ ในการกำหนดตัวชี้วัดและเป้าหมายที่เป็นผลลัพธ์ของการพัฒนาเพื่อให้สามารถประเมินผลสำเร็จตามแผนได้ และยังต้องมีระบบการติดตามผลเป็นประจำทุกปี เพื่อดำเนินการปรับแผนให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพการที่เปลี่ยนแปลงไปได้เหมาะสม

โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ

1. แผนปฏิบัติการบริหารจัดการ

1.1 สภาพการณ์ปัจจุบัน

1.2 สภาพปัญหา

1.3 วัตถุประสงค์

1.4 มาตรการ

1.5 แผนปฏิบัติการ

2. แผนพัฒนาระบบสารสนเทศและการวิจัยและพัฒนา

2.1 สภาพการณ์ปัจจุบัน

2.2 สภาพปัญหา

2.3 วัตถุประสงค์

2.4 มาตรการ

2.5 แผนปฏิบัติการ

3. แผนพัฒนาประชากร

3.1 สภาพการณ์ ปัจจุบัน

3.2 สภาพปัญหา

3.3 วัตถุประสงค์

3.4 มาตรการ

3.5 แผนปฏิบัติการ

4. แผนทรัพยากรมนุษย์

4.1 สภาพการณ์ปัจจุบัน

4.2 สภาพปัญหา

4.3 วัตถุประสงค์

4.4 มาตรการ

4.5 แผนปฏิบัติการ

the fact that the *Journal of Applied Behavior Analysis* is the only journal in the field to have a section devoted to the study of the self.

It is important to note that the self is not a concept that is unique to behavior analysis. The self is a concept that is central to many other fields of psychology, including clinical psychology, developmental psychology, and social psychology.

Behavior analysis, however, has a unique perspective on the self. Behavior analysis views the self as a collection of behaviors that are learned through the process of conditioning.

Behavior analysis also views the self as a collection of behaviors that are influenced by the environment. Behavior analysis views the self as a collection of behaviors that are learned through the process of conditioning.

Behavior analysis views the self as a collection of behaviors that are learned through the process of conditioning. Behavior analysis views the self as a collection of behaviors that are learned through the process of conditioning.

Behavior analysis views the self as a collection of behaviors that are learned through the process of conditioning. Behavior analysis views the self as a collection of behaviors that are learned through the process of conditioning.

Behavior analysis views the self as a collection of behaviors that are learned through the process of conditioning. Behavior analysis views the self as a collection of behaviors that are learned through the process of conditioning.

Behavior analysis views the self as a collection of behaviors that are learned through the process of conditioning. Behavior analysis views the self as a collection of behaviors that are learned through the process of conditioning.

Behavior analysis views the self as a collection of behaviors that are learned through the process of conditioning. Behavior analysis views the self as a collection of behaviors that are learned through the process of conditioning.

Behavior analysis views the self as a collection of behaviors that are learned through the process of conditioning. Behavior analysis views the self as a collection of behaviors that are learned through the process of conditioning.

Behavior analysis views the self as a collection of behaviors that are learned through the process of conditioning. Behavior analysis views the self as a collection of behaviors that are learned through the process of conditioning.

Behavior analysis views the self as a collection of behaviors that are learned through the process of conditioning. Behavior analysis views the self as a collection of behaviors that are learned through the process of conditioning.

Behavior analysis views the self as a collection of behaviors that are learned through the process of conditioning. Behavior analysis views the self as a collection of behaviors that are learned through the process of conditioning.

Behavior analysis views the self as a collection of behaviors that are learned through the process of conditioning. Behavior analysis views the self as a collection of behaviors that are learned through the process of conditioning.

Behavior analysis views the self as a collection of behaviors that are learned through the process of conditioning. Behavior analysis views the self as a collection of behaviors that are learned through the process of conditioning.

Behavior analysis views the self as a collection of behaviors that are learned through the process of conditioning. Behavior analysis views the self as a collection of behaviors that are learned through the process of conditioning.

Behavior analysis views the self as a collection of behaviors that are learned through the process of conditioning. Behavior analysis views the self as a collection of behaviors that are learned through the process of conditioning.